

som jeg tror det er rigtigt at omtale. Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) talte i Gaar om de saakaldte Statshuse. Vi have ment, at det var en god Gerning, vi kom ind paa ved at stille de mange Midler til Raadighed for dette Øjemed; Summer, der nu vel ere løbne saa meget op, at der i alt er stillet til Raadighed omkring 45 Mill. Kr. For mig bliver det efterhaanden mere og mere tvivlsomt, om vi skabe saa mange lykkelige Mennesker, som vi have troet, ved denne Foranstaltning. Jeg kan ikke se rettere, end at det bør overvejes, om man bør fortsætte i det Spor, hvori vi ere komne. At man bør fortsætte, maaske i et andet Spor, i en saadan Retning, er jeg paa det rene med. Men jeg nærer efterhaanden Tvivl om, at alt, hvad vi foretage os i den Henseende, er godt; man kommer efterhaanden til Kundskab om, at det i alt for mange Tilfælde er Jordspekulanter, der drage Fordel af det, og ikke de paagældende Mennesker, som man vil skaffe Hus. I mange Tilfælde komme disse Mennesker til at sidde haardt i det. De gaa ind paa at overtage disse Huse, men de mangle Evnen til at skønne over, om de egentlig kunne bære de Byrder, der komme til at paahvile dem. Det er bekendt, at disse Folk mange Steder sidde haardt i det og have vanskeligt ved at klare sig.

Men nærer jeg Tvivl med Hensyn til Statshusene, føler jeg mig næsten mere sikker overfor Spørgsmaalet om at yde Udlaan til Byggeforeninger, som ville nedbryde og ombygge usunde Bydele, og hvad dermed staar i Forbindelse. Der er i Sommer kommet Klager over disse Forhold, og de ere gaade saa vidt, at man har betegnet, hvad der er sket, som Misbrug, idet man mener, det giver Lejlighed til at skabe Konkurrence med den naturlige Byggevirksomhed, og at det bliver til Fordel for Spekulanter, saaledes som det delvis er Tilfældet i det Forhold, jeg nylig nævnhede, medens det ikke bliver til virkelig Fordel for dem, man havde tænkt, det skulde komme til Nytte. Nu antager jeg, at det maa være Meningen, at den tilbagestaaende Del af de Summer, som man har tænkt at stille til Raadighed i dette Øjemed, ligesom tidligere vil blive opført paa Tillægsbevillingsloven, og jeg antager derfor, at dette Forhold vil blive overvejet, og jeg beder da navnlig den meget ærede Finansminister at drage Om-sorg for at lade dette Spørgsmaal undersøge paa en saadan Maade, at det bliver

klart, om disse Midler i Virkeligheden ogsaa anvendes efter den Hensigt, hvori de have været givne i Overensstemmelse med det Samarbejde, som har fundet Sted mellem Regeringen og Tingene.

Noget tilsvarende vil jeg nævne med Hensyn til Sygekassespørgsmaalet. Der er klaget over, at heller ikke dette Forhold ordnedes paa en saadan Maade, at det kommer rette vedkommende til gode. Nu ser jeg nok, at det er blevet modsagt af de under Staten sorterende Autoriteter, men jeg nærer nogen Tvivl om, hvorvidt der ikke alligevel er en hel Del ved dette Forhold, som ikke er, som det skal være, saaledes at de egentlig fattige eller ringe stillede, som trænge mest til Hjælp, glide ud, og at der er andre, som glide ind, der ikke trænge i den Udstrækning, hvori vi have ment, at Grænsen skal træffes, naar vi have ordnet denne Sag.

Jeg vil gerne henlede den meget ærede Finansministers Opmærksomhed paa Spørgsmaalet om Tobaksdyrkning her i Landet. Da vi behandlede Toldloven 1908, og det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) en kort Tid fungerede som Finansminister, havde jeg allerede min Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold og henvendte mig til ham i hans Egen-skab af fungerende Finansminister med Spørgsmaalet, om det ikke var rigtigt at tage under Overvejelse, om man ikke ogsaa burde enten standse Tobaksdyrknin-gen eller tænke paa en Skat, da vi ellers paa dette Omraade vilde faa en Beskyt-telse, der til den ene Side ikke rigtig passede til de Tendenser, som vare raadende i dette Ting, og til den anden Side truede Landet med at berøve det en ikke ringe Del af den Indtægt, vi havde ventet gennem den forhøjede Tobaksskat, som vi indførte ved Toldloven. Nu ser jeg, at Tendensen flere Steder i Landet gaar i Retning af i betydelig Grad endogsaa at udvide Tobaksdyrkingen. Der er offentlige Konsulenter, som sætte sig ind i denne Sag og give Vejledning til, hvorledes denne Dyrkning skal foregaa; der er Landmænd, der arbejde paa at slaa sig sammen og praktisere denne Dyrkning i en større Maalestok. Man ved, at der har været dyrket og dyrkes Tobak her i Landet, saaledes i det vestlige Fyn og omkring Fredericia, og man ved, at der i Skaane dyrkes Tobak i ikke ringe Udstrækning. Disse Forhold er jeg bleven opmærksom paa, og jeg kan ikke andet end nævne dem. Nu ved jeg nok, at der er enkelte af dem, man kalder sagkyndige paa dette Om-